

Balázs F. Attila

## gyónás

ó, édes istenem,  
bocsátsd meg nekem  
a vágyakozásokat  
a vándorlásokat  
az árulásokat  
az átkokat és álmokat  
szemérmetlen pillantásokat  
bálványokat és gátlásokat  
ábrándokat és rémálmokat  
a tétlen pillanatokat  
a hulló csillagokat  
az ártó szellemeket  
a sötét fellegeket  
kivágott fenyveseket  
az ijesztő jelmezeket  
a fejfájós reggeleket  
elszórt gyöngyszemeket  
elszólt közhelyeket  
kéjes éjjeleket  
hamis isteneket  
a hulló csillagokat  
bódító illatokat  
a vonszolt tegnapiakat  
hamis szólamokat  
tévelygő angyalokat  
a születésemet  
a büszkeségemet  
kételyemet  
végzetemet  
barátokat  
családomat  
a halálomat

ó, bocsátsd meg, Istenem!

BALÁZS F. ATTILA (1954) költő, prózaíró, műfordító, szerkesztő, lap- és könyvkiadó, a budapesti AB ART Kiadó igazgatója. Legutóbbi kötete: *Európai váróterem* (összegyűjtött versek, 2021).

# A fa

a testet egyszer, mint  
levelek, fények nélküli fát,  
hátrahagyod,  
árváját a szűkülő térnek,  
töredező szikkadt ágakkal,  
korhadó törzssel,  
nyílt sebekkel, melyekben  
fészket lelnek élőlények.

ifjú csemeték között olyan lesz,  
mint egy régi történet,  
amelyet már kevesen ismernek.

szétesik a hideg ködben,  
és Isten keze gyengéden  
belesimítja az áldott anyaföldbe.

